

احتياج الأنبياء بالوصية:

احتجاج پیامبران به وصیت

وعن احتجاج الأنبياء (عليهم السلام) بالوصية، سمعته (عليه السلام) ذات يوم يقول:

یک روز در خصوص احتجاج انبیاء به وصیت، از ایشان (علیه السلام) می‌شنیدم که فرمود:

[يقولون: هل موسى (عليه السلام) احتاج بالوصية ؟]

«آنها می گویند: آیا موسی (علیه السلام) به وصیت احتجاج کرد؟

**كيف لم يحتاج بالوصية وبنو إسرائيل كانوا ينتظرونه بسبب
وصايا أنبيائهم به !**

چگونه آن حضرت به وصیت احتجاج نکرد در حالی که بنی اسرائیل به دلیل وصیت‌های انبیا‌یشان نسبت به او، متظر آن حضرت بودند؟!

وكذا عيسى (عليه السلام)، وكذا محمد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ)، ألم ينصح القرآن بوضوح على الاحتجاج بالوصية؟

همین طور است حضرت عیسیٰ (علیه السلام) و حضرت محمد (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم). آیا قرآن به وضوح احتجاج به وصیت را بیان ننموده است؟!

القرآن واضح في أنهم (عليهم السلام) كانوا موصى بهم، وكانوا يحتاجون بالوصية، ويكتفى أنَّ القرآن وبوضوح احتجَ بوصية الأنبياء (عليهم السلام) وعيسى (عليه السلام) بِمُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) [١].

قرآن آشکارا بیان داشته که به آنها (علیهم السلام) وصیت شده بود و با وصیت نیز مجاجه می‌کرده‌اند. همین کفایت می‌کند که قرآن به روشنی با وصیت پیامبران (علیهم السلام) و وصیت حضرت عیسی (علیه السلام) به حضرت محمد (صلی الله علیه وآلہ وسلم) احتجاج نموده است».

قال تعالى: ﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُّصَدِّقاً لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التُّورَاةِ وَمُبَشِّراً بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي أَسْمُهُ أَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾^(۱).

خدای متعال می‌فرماید: «(و عیسی بن مریم گفت: ای بنی اسرائیل من پیامبر خدا بر شما هستم، توراتی را که پیش از من بوده است تصدیق می‌کنم، و به پیامبری که بعد از من می‌آید و نامش احمد است بشارتتان می‌دهم. چون آن پیامبر با آیات روشن خود آمد، گفتند این جادویی است آشکار)».^۲.

* * *

^۱. الصف: 6.

^۲ - صفحه: 6